

NORGES HØYESTERETT

Den 26. mars 2021 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Webster, Noer og Steinsvik i

HR-2021-672-U, (sak nr. 21-045880STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Bjørn Haugen)

mot

Påtalemyndigheten (politiadvokat Ole Kristian Holtmark)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Anken er en videre anke i sak om fortsatt varetektsfengsling.
- (2) Ved Nedre Romerike tingretts dom 26. november 2020 ble A, født 00.00.1969, dømt til fengsel i fire år og syv måneder for 24 overtredelser av straffeloven § 322, jf. § 321, jf. § 15. Dommen er anket.
- (3) A ble første gang varetektsfengslet ved Nedre Romerike tingretts kjennelse 21. mars 2019. Varetektsfengslingen er senere forlenget en rekke ganger, og den 5. mars 2021 ba påtalemyndigheten om rettens kjennelse for ytterligere fire ukers varetektsfengsling.
- (4) Nedre Romerike tingrett avsa 8. mars 2021 kjennelse med slik slutning:

«A, født 00.00.1969, kan fortsatt holdes i varetektsfengsel inntil noe annet bestemmes av påtalemyndigheten eller retten, men ikke ut over 6. april 2021.»
- (5) A anket tingrettens kjennelse.
- (6) Eidsivating lagmannsrett avsa 15. mars 2021 kjennelse med slik slutning:

«Anken forkastes.»
- (7) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Det anføres blant annet at lagmannsretten ikke tilfredsstillende har begrunnet sitt syn på gjentakelsesfaren, forholdsmessigheten av fortsatt fengsling og faren for oversoning.
- (8) *Påtalemyndigheten* er kjent med anken.

(9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at ankeutvalget bare kan prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolking, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd nr. 2 og 3.

(10) Lagmannsretten har varetektsfengslet A med grunnlag i fare for gjentakelse, jf. straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 3, jf. § 184 andre ledd. Som begrunnelse for at lovens vilkår er oppfylt, uttaler lagmannsretten det følgende:

«Lagmannsretten finner at det spesielle fengslingsvilkår i straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 3 er oppfylt. Fengsling anses påkrevd for å hindre siktede i på ny å begå straffbar handling som kan medføre høyere straff enn fengsel i seks måneder. Saken står her i samme stilling som ved tingrettens og lagmannsrettens tidligere prøvinger av fengslingsspørsmålet. Det forhold at siktede nå har sittet varetektsfengslet en lang periode endrer ikke dette.»

(11) Utvalget bemerker at det etter omstendighetene kan være tilstrekkelig å vise til tidligere kjennelser. Ved henvisning til tingrettens kjennelse må det imidlertid fremgå at de anførsler som er fremsatt i anken og støtteskriv fra forsvarer, er vurdert, jf. HR-2018-592-U avsnitt 10-11. Når lagmannsretten viser til tidligere kjennelser, vil det normalt være tilstrekkelig at retten drøfter eventuelle endrede forhold, jf. Rt. 2003 side 67 avsnitt 10.

(12) I forsvarers støtteskriv 10. mars ble det fremmet konkrete innsigelser mot tingrettens vurdering av gjentakelsesfaren. Det fremgår ikke uttrykkelig av lagmannsrettens begrunnelse at de forhold som forsvarer pekte på, er vurdert. Når lagmannsretten heller ikke presiserer hvilke tidligere kjennelser og vurderinger retten slutter seg til, blir begrunnelsen i dette tilfellet for generell og standardpreget. Det er ut fra kjennelsesgrunnene ikke mulig å se at forsvarers anførsler er vurdert og at fengslingsvilkåret i straffeprosessloven § 171 første ledd nr. 3 er korrekt anvendt. Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.

(13) Det er etter dette ikke nødvendig å gå inn på forsvarers øvrige anførsler.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Ragnhild Noer
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Kine Steinsvik
(sign.)